

Ung i en forstad til Europa

”vis dem dén, du vil – at de skal se” (Fernando Pessoa)

Kære Dansk, Samfundsfag og Historie lærer på 7. 8. og 9. klassesettrin.

De unge kommer i undervisningsforløbet til at reflektere over det at være ung og bo i en forstad – med de problemer det indebærer

Vi vil gerne være med til at give den unge et værktøj til refleksion over egen tilværelse – at selvom man har triste og sorte tanker, også kan ha det sjovt og være glad. De to sider går ofte hånd i hånd når man er ung. Måske er man pisse sur på samfundet eller ens familie eller omgivelser fordi tingene ikke lykkes, men der ligger en vej til erkendelse når man ved, at andre har det ligesådan. Disse tanker bearbejdes og vendes til noget konstruktivt hvis man erkender, at det er en del af tilværelsen som ung.

Vi har valgt at tage udgangspunkt i en række tekster, som omhandler det emne og det er naturligvis frivilligt hvilke tekster I bruger OG I er meget velkomne til at foreslå andre tekster som måske er mere relevante for netop jeres børn. (**SE mere i PROJEKT BESKRIVELSEN**)

Workshoppen skal også give eleverne en måde at løse det store projektforsløb, som de laver i 9. klasse – hvor det forventes at de producerer en tekst og et produkt, som underbygger teksten.

Workshoppen vil blive afviklet over 3 fulde dage her på Billedskolen, den metode at arbejde på vil eleverne også kunne bruge i andre projektarbejder i skolesammenhæng.

Bedste hilsener
fra Albertslund Billedskole
Kenneth Olsson og Dorte Østergaard Jakobsen 61277857

Ung i en forstad til Europa

”vis dem dén, du vil – at de skal se” (Fernando Pessoa)

De unge kommer i undervisningsforløbet til at reflektere over det at være ung og bo i en forstad – med indvandrer- og bande problemer, og daglige brande, noget der jo i disse år foregår rundt om i hele Europa.

Vi vil gerne være med til at give den unge et værktøj til refleksion over egen tilværelse – at selvom man har triste og sorte tanker, også kan ha det sjovt og være glad. De to sider går ofte hånd i hånd når man er ung. Måske er man pisse sur på samfundet eller ens familie eller omgivelser fordi tingene ikke lykkes, men der ligger en vej til erkendelse når man ved, at andre har det ligesådan. Disse tanker bearbejdes og vendes til noget konstruktivt hvis man erkender, at det er en del af tilværelsen som ung.

Workshoppen skal også give eleverne en måde at løse deres store projektforsøg, som de laver i 9. folkeskoleklasse – hvor de både skal producere en tekst og et produkt som underbygger teksten.

Vi tager udgangspunkt i de følelser og tanker, som opstår når man som teenager skal forme sig selv – og to digte vil danne grundlag for de unges refleksioner, sammen med tre samfundsrelaterede tekster om ungdomsbander og brandstiftelse.

Bilag:

1. Michael Strunges upublicerede digt skrevet til sin ven J.A. Seehuusen. fra 1985
2. Fernando Pessoa's digt "et godt råd" fra 1935
3. Samt en artikel fra Information – fra 21. Marts 2005 " Der var én, der gik og kiggede op og ned af mig totalt skævt ..."
4. Berlingske: "Nogle går rundt og sætter ild til fællesskabet", fra 12. April 2013.

5. Korte nyheder om brande.

Projektet bliver et samarbejde mellem Kommuneskolernes samfundsfag – historie og dansklærere og Billedskolen.

Inden eleverne kommer på Billedskolen vil de fra skolens side have gennemgået og analyseret digtene og læst teksterne samt snakket om, hvilke følelser og tanker der kommer op om det at være ung og have forvirrede tanker.

Undervisningen af projektet varetages af fem professionelle kunstnere, der til dagligt er lærere på Billedskolen. Kunstnerne er: Billedkunstner Louise Holmgreen, Arkitekt og Billedkunstner Maya Peitersen, Billedkunstner Bertine Knudsen og Tekstilkunstner Gina Hedgaard Nielsen, Billedkunstner Marianne Jørgensen, samt Tekstilkunstner Dorte Østergaard Jakobsen. Se cv.

Hver workshop ledes af to kunstnere, så eleverne kan få en så grundig vejledning som muligt.

1. dag: Undervisningsforløbet på Billedskolen vil starte med en 'brain-storming' med udgangspunkt i de to førnævnte digte og tekster og de følelser de har vakt. Eleverne

introduceres derefter til workshoppens forløb, hvor vi med billedmateriale vil gennemgå og tale om ekspressionismen i kunsten og farvernes symbolik i malerkunstnens historie. Der arbejdes med musik og lyde for at skabe sans- og stemningsbilleder.

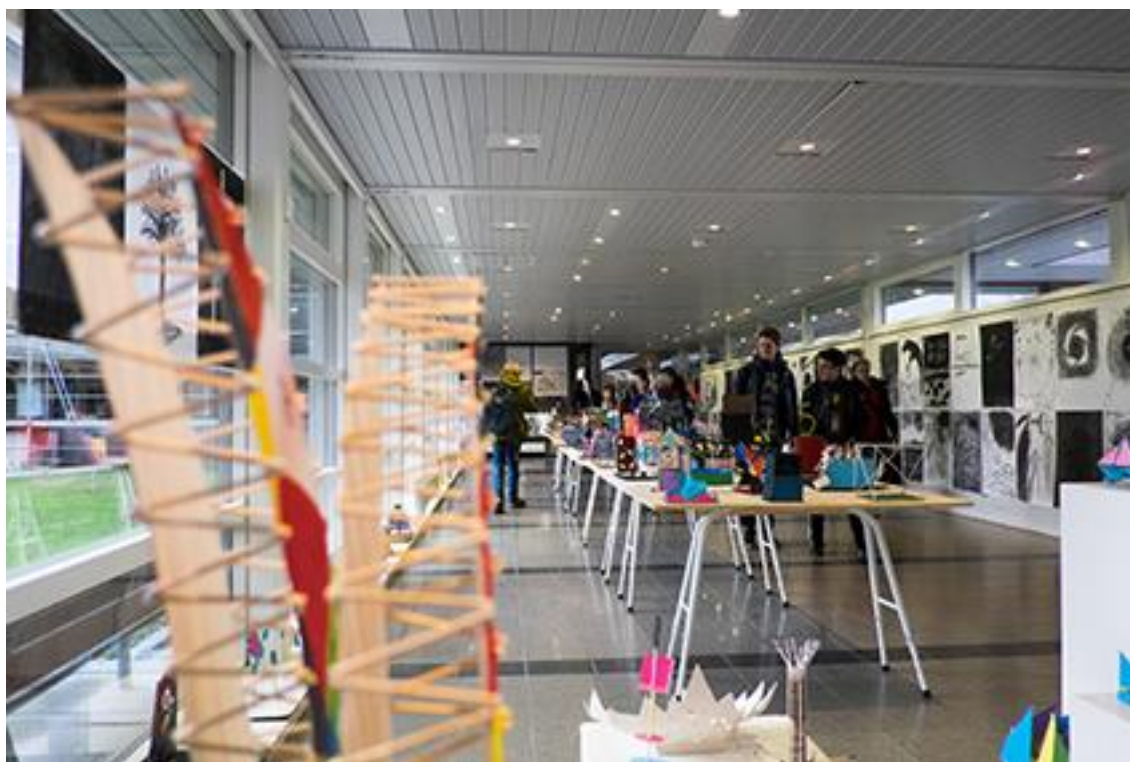
Eleverne vil starte med at skitsere deres umiddelbare tanker i kul på papir. Derefter vil de arbejde i pap, paprør, snor, garn mv, hvor de skal forme en række små non figurative figurer. Disse figurer skal udtrykke 'de grundlæggende' følelser, fx en tilstand af enten vrede, sorg, glæde eller smerte.

2. dag: Farverne er i centrum.

Farveøvelser med blanding af de tre primær-farver. Derefter en gennemgang af farvernes symbolværdi, og hvordan de opfattes, er blevet tolket igennem tiden og hvordan vi selv forholder os til farvens væsen. Albertslund huser mange mennesker med forskellige etniske baggrunde og vi vil derfor også komme ind på farvernes betydning i andre kulturer. Maleriet vil i denne fase blive introduceret.

3. dag: Eleverne vil arbejde med maleriet. Her skal de med farver og penselstrøg udtrykke en side af sig selv – se på sig selv -

Forud for maleprocessen vil der være en dialog for at inddrage det litterære udgangspunkt – i form af Strunge og Pessoas digte – i opgaven. Eleverne forventes i denne fase at have en forståelse for de forskellige udtryksformer, der er blevet introduceret de to første dage. Denne forståelse bringes ind i maleprocessen hvor workshoppen afrundes med en gennemgang af elevernes malerier. Værkerne udstilles en måned på Albertslund Rådhus .

Fra åbningen af udstillingen "Unge i en forstad i Europa" hvor ca 300 unge fra 7. og 8. Klasse viste deres bud på hvad det vil sige - støttet af Huskunstner ordningen.

Fra åbningen af udstillingen "Unge i en forstad i Europa" hvor ca 300 unge fra 7. og 8. Klasse døviste deres bud på hvad det vil sige - støttet af Huskunstner ordningen.

SE BILLAG

Bilag 1. Michael Strunge

Dette upublicerede digt skrev Michael Strunge til sin ven J. A. Seehuusen på sidste side i bogen MaiStrunge (1985)

Natten bøjer sig i vækst
og dagene vasker dit ansigt.
Du træder gennem søvnen
og åbner en dør til solen.
Dér, ikke i dit eget lys
bærer du kroppe
strømmet igennem af blod.
Dér er du menneske nu
og du går for at finde din tid.

Et godt råd

Sæt høje mure rundt om det, du drømmer.
Plant dernæst, hvor din have den kan ses
Igennem lågen og stakittets tømmer,
Et flor af blomster. Vis dem dén, du vil

At de skal se; og dér, hvor intet ses,
Lad græsset gro, lad vær' at plante til.

Læg blomsterbede, som de andre har dem,
Og læg dem dér, hvor du vil have dem set,
Vis dem din have, så det rigtigt tar dem!
Men dér, hvor den er din, og ligger hen
I ubemærkethed er det din ret
At lade græsset gro og gro igen.

Gør af dig selv et dobbeltsikret væsen,
Så den, der kikker ind, kun øjner dét,
Som er din have; du må være kræsen
Og vælge dét for dem, som de vil se –
Udvortes: skønne blomster, gødet jord,
Bag hvilket græs og ukrudt ydmygt gror.

(1935)

Fernando Pessoa fra
Alle kærlighedsbreve er latterlige

Der var én, der gik og kiggede op og ned af mig totalt skævt...

... så siger jeg til hende, hvad glør du på, og så siger hun, ikke noget særlig kønt, så gik jeg bare over og sparkede hende i hovedet' Pigebander har hidtil været et ukendt fænomen i Danmark, men et nyt speciale fra Syddansk Universitet peger på, at de vilde piger opfatter sig selv som bandemedlemmer

Information 21. marts 2005

Pigebander Fatima er ophavskvinde til ovenstående citat. Hun er 15 år og medlem af pigebanden Ghetto Bitches. Fatima bor på Nørrebro i København og er en af de ti bandepiger på mellem 12 og 16 år, som Mette Gram og Laura Richardt har interviewet i forbindelse med deres speciale på Center for Kulturstudier ved Syddansk Universitet. Hvor hidtidige undersøgelser af de såkaldt vilde piger har afvist eksistensen af egentlige pigebander, tyder denne seneste rapport på, at pigerne er godt med, når det handler om at efterligne gangsterkulturen. »Pigerne organiserer sig i grupper, som de selv beskriver som bander. De er stærkt inspireret af amerikansk gangsterrap-kultur, og volden er en måde at vise loyalitet på. Der er ikke tale om organiseret kriminalitet, men om et meget stærkt fællesskab,« siger Laura Richardt og peger på, at pigegrupperne har faste værdisæt for opførelse, der er kendetegnene for begrebet bande. I den seneste rapport fra 2204 udarbejdet af Udviklings- og Formidlingscenteret for Børn og Unge (UFC) under Socialministeriet, afvises eksistensen af egentlige pigebander. Rapporten henviser til, at pigegrupperne ikke er fasttømrede, og at de kun fungerer som kortvarige fænomener. Men Mette Gram og Laura Richardt mener, at det billede er for mangelfuldt. »Hvis omgivelserne skal forstå disse piger, så er det afgørende at sætte sig ind i deres tilhørsforhold til gruppen. Og det minder på mange måder om bander, hvor pigerne efterligner drengenes adfærd i både påklædning og optræden,« siger Mette Gram. Der findes ingen landsdækkende statistik på området, men i rapporten fra UFC anslås det, at antallet af vilde piger udgør 2.100 på landsplan. For Mette Gram og Laura Richardt var det overraskende nemt at finde frem til pigerne, og de mener derfor, at tallet er markant højere. »Bag hver informant er der jo omkring 20 piger, og vi har fået rigtig mange henvendelser fra piger, der selv mener, at de tilhører en bande. Det er vores klare opfattelse, at der er langt flere vilde piger, end man hidtil har antaget,« siger Laura Richardt. Justitsminister Lene Espersen har i sidste uge bedt Rigspolitiet udarbejde en handlingsplan for, hvordan politiet kan bekæmpe gadebanderne. Tiltaget er dog primært rettet mod de, der begår hård organiseret kriminalitet, og det er ikke tilfældet hos pigerne, mener forfatterne bag specialet. »Pigerne laver bander, fordi de mangler tryghed. Volden er tilfældig og bunder i ønsket om at vise loyalitet,« siger Mette Gram.

Berlingske:

Nogle går rundt og sætter ild til fællesskabet

Af [Nathalie Ostrynski](#) 12. april 2013, 17:00

Det gør ondt ude i Albertslund.

BRANDENE I ALBERTSLUND

Siden september måned har Albertslund været hærget af påsatte ildebrande. Brandene er primært blevet påsat i containere og skraldespande. Derefter har ilden spredt sig til skure og ejendomme. Der har også været bilbrande. Den mest avorlige brand var ved Klub Frihjulet. Størstedelen af brandene er blevet påsat i den sydlige del af byen, men på det seneste har de bredt sig til den nordlige. Fem unge i alderen 15 til 18 er blevet varetægtsfængslet i forbindelse med brandene.

Den står 0-0. Paris St. Germain har været tæt på flere gange. Den store fladskærm på endevæggen i cafeteriaet viser ubarmhjertigt i høj opløsning, hvordan Barcelona bliver presset af de franske gæster på Camp Nou. Seks fodbold drenge ser dysten med burgere og dåseøl foran sig. Trætte i deres træningstøj.

I hal A ved siden af er spændingen på helt anden vis ladet. Rækker af forskellige variationer over flade sko er bænket sammen mellem håndboldmålene på den store bane. Der er borgermøde i Albertslund.

»Vi står i en alvorlig situation. Der har været 140 brande siden september. Det er uacceptabelt. Det problem må vi løse, som vi altid gør her. Nemlig i fællesskab.«

Borgmester Steen Christiansen taler til sine bysbørn. De ser ikke glade ud med deres korslagte arme. Foråret lader vente på sig i deres haver. Det eneste, der spirer derude lige nu, er mistroen. Socialdemokraten ved det godt. Hans by er i en tilstand, som han ikke kan kontrollere.

Forstadens hjerte brænder. På det seneste har han mødt en undren fra borgerne. De fortæller ham, at de har boet i Albertslund i mange år. År, hvor man har været dejligt fri for uro. Her er mange muligheder for børn, unge og ældre, siger de til ham. Hvorfor har nogen så lyst til at sætte ild til noget, som er så godt?

Politidirektøren, Kim Christiansen, ved det også godt. Hans område kommer i TV, fordi det er flotte billeder med sådan en brand mod en mørk nattehimmel. Billederne ærgrer ham. Kriminalitetsudviklingen i Albertslund er faldende. Det her er en stor streg i regningen. Borgerne derude taler om forskellige motiver. Er det raseri over manglende ungdomstilbud? Er det rene drengestreger?

Ingen kan give borgerne et svar på, hvorfor nogen ved mørketid ønsker at sætte ild til fællesskabet. Fem er blevet varetægtsfængslet i forbindelse med brandene, der primært er blevet påsat i containere. Deres motiv står i hvert fald ikke klart.

Det eneste, man ved, er, at de er fra Albertslund, og de er unge. Ingen af dem er kendte ansigter fra arkivet. De har kun tidligere fået bøder for hverdagsting som at køre på cykel uden lygter.

Menneskeliv er på spil

Politiet har valgt at kalde dem for utilpassede unge i det papir, der er blevet omdelt til den fremmødte presse. 73-årige Kjeld Christensen kalder dem noget andet.

»Herinde er der ingen, der tør sige det lige ud. Det er et problem med danskere af anden etnisk oprindelse. Og jeg tør æde min gamle hat på, at det er, hvad det er. Det er jeg helt sikker på. Det er nogen, der ikke vil fællesskabet.«

Borgmesteren sidder sammen med politiet ved et bord, der vender ud mod de fremmødte borgere. Fire mand mod nogle hundrede mennesker. Midtfor sidder Kjeld i sin jakke på en bænk langs væggen, hvor håndboldtilskuerne plejer at sidde.

Han kommer fra grundejerforeningen på Tornegårdsvej og er mødt op for at høre politiets forklaring. Som mangeårig Albertslund-beboer og tidligere ansat i Anstalten ved Herstedvester tager han det roligt. Det er manden ved siden af ham, der er virkelig bekymret.

Henrik Dalsgaard er Kjelds nabo og formand for grundejerforeningen. Den yngre mand flyttede hertil i 2010, fordi han og familien her fik mest bolig for pengene. For nylig oplevede foreningen en påsat brand i en skraldespand. Nu er Henrik Dalsgaard også blevet ramt af mistroen.

»En nabo så nogle unge gutter rende rundt. Kort tid efter var der antændt ild til en af de store grønne skraldespande. Vi fik heldigvis begrænset skaden til et minimum. Det, vi gerne vil beskytte, er vores ve og vel. Det er vores ejendomme. Hvis ilden spreder sig, imens vi ligger og sover, og den får fat i vores hus, så kan det få konsekvenser for vores familier. Hvis der ikke sker noget, kommer det til at koste liv i sidste ende.«

Nord og syd

Den blev kaldt for »Byen uden mangler«. Da Albertslund blev bygget i 70'erne, var eksperterne begejstrede. Arkitekturen og grundplanen for Københavns nye udflytterforstad var simpelthen det højeste niveau af perfektion. Desværre også af ensartethed.

I dele af byen måtte mødre sætte billeder af sig selv på havelågen, så børnene lettere kunne finde hjem. Samtidig var Albertslund så tryk, at man reelt kunne gå igennem en hel barndom på stisystemerne uden at krydse en stor vej.

Arkitekterne ville skabe samhørighed. Deres tegninger tog bare ikke højde for Roskildevej, der gennemskærer byen. Albertslund har derfor altid været delt i to.

Nord og syd. Pæn og problematisk. Nord er den akademiske middelklasse, mens syd er de socialt udsatte. Og stisystemerne er blevet en forbandelse. Det er dem, der gør, at politiet har svært ved at fange ildspåsætterne.

Albertslund Kommune har flere gange råbt om hjælp i den lokale avis. Borgerne har svaret igen ved at oprette et privat initiativ under navnet Øjne i Mørket, hvor de går ture om aftenen for at holde øje med byen. I midten af marts blev der sat ild til ungdomsklubben Frihjulet. Nu vil en gruppe borgere hver onsdag aften demonstrere med sang dernede for at vise, at man i den her by står sammen.

Inde i hal A er det blevet politiets tur til at bede om hjælp. De erkender, at de ikke kan klare opgaven selv.

»Mange af jer har spurgt os om, hvor svært det kan være at fange dem. Det er svært. Der er masser af smutveje. Og vi har ikke fået meget information fra de unge. Hvis I ser noget mistænkeligt, så ring til os. Men der er ikke grund til at rende rundt og lege Rambo eller Clint Eastwood,« siger vicepolitinspektør Mikael Storgaard fra Albertslunds politi til de korslagte arme.

Brandchefen tager derefter mikrofonen. Han fortæller borgerne, at de skal tænde lys i carporten. De skal sætte det brandbare materiale væk. Og så skal de lave en plan over, hvem der alarmerer, og hvem der bærer børnene ud af huset i tilfælde af brand. Han kalder det en »plan to get out alive.«

Så vidt er det ikke kommet ude i grundejerforeningen. Kjeld synes, at alt stadig er hverdag.

»Jeg føler mig ikke specielt utryg. Når vi kan læse om det i avisen, så sætter det selvfølgelig tanker i gang. Nogle har selvfølgelig været tæt på. Men der er ingen herinde i hallen, der reelt føler sig i fare,« siger han med et hovedryst.

Solskinshistorien, der mister sol

En ældre kvinde blandt publikum tager mikrofonen.

»Jeg bor et sted, hvor vi har en del etniske indbyggere. Om aftenen går nogle af børnene stadig rundt på gaden, selv om de skulle sove. Hvor er forældrene? Jeg har også børn. De kom altid i seng klokken ni,« siger hun med stort tryk på ni.

En hvidhåret herre foreslår omdeling af breve på forskellige sprog, så ingen længere kan undskylde sig med, at de ikke har kendskab til brandene. En anden siger, at man skal have fat i indvandrerkvinderne. En tredje opfordrer til mere samarbejde med de lokale foreninger, mens en midaldrende kvinde opfordrer til, at man pædagogisk undersøger de unges motiv.

Henrik og Kjeld siger ikke noget. Kjeld har lænet sig tilbage mod muren, mens Henrik med mellemrum tjekker sin medbragte iPad. De kan tage den med ro. De har allerede gjort deres.

Grundejerforeningen har selv sponsoreret overvågning ved den fælles skraldeø, hvor skraldespandene står. Kommunen har halvt om halvt sagt ja til at dele regningen. Noget, som de to naboer er enige om, kommunen kun gør, fordi de ved, at den er gal med omdømmet.

Rækkehusene på Tornegårdsvej er en »lille solskinshistorie midt i et samfund, hvor der er opsplnitning.« Kjeld nikker bekræftende til Henriks karakteristik.

»Fem dage forinden vores egen brand, brændte det ovre i naboforeningen. Der fik ilden fat i en gavl og tre biler. Nu er det jo ikke længere kun et problem i syd. Nu er det også kommet til nord. Tidligere var det kun i de områder, som måske i forvejen er lidt belastede. Her kommer man ud helt planlagt for at sætte ild til noget. Det er ikke en spontan handling. Vi får nok svært ved at tiltrække nye børnefamilier, hvis det her fortsætter.«

Den dårlige stemning har ikke kun sneget sig ind som emne i passieren hen over hækkene. Den har også haft en effekt på Henrik selv. Hans måde at se området på. Hans måde at bevæge sig på.

»Vi kender de unge, der bor i området. Ser vi nogle, vi ikke kender, så holder vi lidt ekstra øje med dem. Vi henvender os til dem og spørger, hvad de vil på vores vej. Selvfølgelig på en høflig måde. Jeg går aftenture rundt på området, og den sidste måned er jeg begyndt at gå en ekstra runde for at

holde øje med husene. Om der er nogen, der ikke skulle være der.«

Alt det vil Henrik gerne være fri for. Ligesom brandchefen gerne vil være fri for opkaldene, politidirektøren for spørgsmål og borgmesteren for bysbørnenes undren. Det ville nu engang være lettere, hvis alle kunne gå trygt i seng om aftenen. Hvis alle ville fællesskabet i byen uden mangler.

Ude i cafeteriaet sidder fodbold drengene ikke længere ned. Deres kroppe er gledet ud som et udslået æg på en pande. På fladskærmen kører reklamerne. Kampen er fløjtet af. Den blev 1-1.

Bilag 5.

Korte Nyheder :

I nat var der brande ikke mindre end 11 steder i Albertslund og Brøndby. I løbet af tre timer blev der sat ild til en skole, et kolonihavehus, containere og andet. Brandene var så omfattende, at Vestegnens Brandvæsen måtte i nat have hjælp fra Københavns Brandvæsen.

Antallet af påsatte brande i Albertslund stiger, og skaderne tager til i omfang. Natten til søndag blev brandvæsenet kaldt ud til hele seks ildspåsettelser i byen – blandt andet var en spejderhytte og flere skure sat i brand.

Samtidig ser den uheldige udvikling nu ud til at have bredt sig til de omkringliggende byer på Københavns Vestegn. Natten til i går måtte brandvæsenet således rykke ud til tre påsatte brande i Brøndby, og langfredag nat blev der påsat tre brande i Ishøj. 10 containere udbrændte.

Da flere af ildspåsettelserne lørdag nat fandt sted på samme tid, var Vestegnens brandvæsen en overgang nødt til at bede om assistance fra Københavns Brandvæsen (Albertslund Posten).

Beboere måtte evakueres

En af de seks påsatte brande i Albertslund natten til søndag fandt sted ved beboerkomplekset Trøldnøddegården. Flere chokerede beboere måtte evakueres. På et tidspunkt var det ved at gå helt galt, da der gik ild i et gardin i en lejlighed, efter et vindue var blevet knust:

”Brandfolkene sagde til os, at var de kommet to minutter senere, ville ilden have fået fat i ejendommen”, fortalte vagtchef Jens Møller ved Københavns Vestegns Politi efterfølgende (Ekstra Bladet).

Det er første gang, at ildspåsettelserne har været så tæt på at medføre, at mennesker i området er kommet til skade. Hidtil har der kun været tale om materielle ødelæggelser.

De mange påsatte brande i Albertslund kommune startede ifølge politiet tilbage i september måned, og indtil nu har der været langt over 100. Skaderne er omfattende – alt fra containere til personbiler og skure er blevet ødelagt.

I midten af marts brændte ungdomsklubben Frihjulet ned til grunden, og godt en uge senere var

der ild i en kælder i et andet klubhus (Vestbrand.dk). Mange borgere har i interviews med Den Korte Avis fortalte, at de føler sig utrygge, og kræver handling fra myndighedernes side.

Politiet mistænker en gruppe unge på 15-20 år for at stå bag. Foreløbigt er to personer varetægtsfængslet, og politiet efterlyser i forbindelse med lørdagens ildspåsættelser en ung mand af somalisk herkomst, der er cirka 170 centimeter høj og spinkel af bygning (TV2 Nyhederne).